

La tortuga Bruna i les seves petjades

A la vora d'un bonic llac, vivia una petita tortuga anomenada Bruna. Era molt alegre i li encantava explorar el bosc amb els seus amics. Tot i això, la Bruna tenia una particularitat: una de les seves potes era més curta que les altres, i això feia que camines d'una manera diferent.

Els altres animals del bosc de vegades es quedaven mirant com la Bruna deixava petjades asimètriques a la sorra. Això feia que la tortuga se sentís diferent i, en alguns moments, insegura. «Per què no puc caminar com els altres?», es preguntava sovint.

Un dia, mentre passejava per la riba del llac, la Bruna va veure un petit esquirol trist. «Què et passa?», li va preguntar amb curiositat. L'esquirol li va explicar que havia perdut el camí de tornada a casa i no sabia com retrobar-lo.

La Bruna va tenir una idea. Va mirar enrere i va veure les seves petjades especials a terra. «Segueix les meves petjades!», li va dir amb un somriure. Gràcies a la seva manera de caminar, les seves marques eren úniques i fàcils de seguir. L'esquirol va fer cas del seu consell i aviat va trobar el camí de tornada.

Quan van arribar, tots els animals es van reunir per escoltar la història. «Bruna, les teves petjades són especials!», van dir amb admiració. La tortuga es va adonar que la seva diferència no era un defecte, sinó un do.

Des d'aquell dia, la Bruna mai més es va avergonyir de com caminava. Va entendre que tothom és diferent d'alguna manera, i que la seva singularitat la feia única i valuosa.